

דִּיִּיתִי מִלְּפָא מְשִׁיחָא, דְּכִתְיב, (תהלים עב) וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֹו
 כָּל מַלְכִּים. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כֹּלָּא בְּזַמְנָא דִּיִּיתִי
 מִלְּפָא מְשִׁיחָא, כְּדִכְתִּיב וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֹו כָּל מַלְכִּים כָּל
 גִּוִּים יַעֲבֹדוּהוּ.

הָיָה גְבִיר לְאַחִיד, הָיָה, וְלֹא אָמַר הָיָה, אִו תְּהִיָּה.
 אֵלָּא דָּא רָזָא עֲלָאָה דְּמְהִימְנוּתָא, דְּאֵלִין
 אֲתָוּן אֲנֹוֹן רָזִי דְּמְהִימְנוּתָא. ה' לְעִילָא, וְאִו
 בְּאַמְצָעִיתָא, ה' לְבַתָּר. וּבְגִין כֶּךָ אָמַר, הָיָה גְבִיר
 לְאַחִיד, לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיִיהוּ וְלִרְדָּאָה לֹוֹן, בְּזַמְנָא דְּאֲתָא
 דְּדוּד מִלְּפָא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כֹּלָּא אִיהוּ בְּזַמְנָא דִּיִּיתִי
 מִלְּפָא מְשִׁיחָא, דְּהָא בְּגִין דְּעֲבָרוּ יִשְׂרָאֵל עַל פְּתַגְמֵי
 אֲוִרֵיתָא, כְּדִין (בראשית כז) וּפְרָקַת עָלוּ מֵעַל צְוֹאֲרָךְ.

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כָּל הַיָּמִי (דף קמג ע"ב)
 בְּרַכָּאן מִסְטָרָא דְּחוֹלְקִיָּה דִּיעֲקֹב הָוּוּ וּמְדִילִיָּה

לשון הקודש

הַאֲמוּנָה. ה' לְמַעְלָה, וְאִו בְּאַמְצָע, ה'
 אַחַר כֶּךָ. וּמְשׁוּם כֶּךָ אָמַר הָיָה גְבִיר
 לְאַחִיד, לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהֶם וְלִרְדוּת אוֹתָם
 בְּזַמְנָא שְׁבָא דְּדוּד הַמֶּלֶךְ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר,
 הַכֹּל הוּא בְּזַמְנָא שְׁבָא מִלְּךְ הַמְּשִׁיחָה,
 שְׁהָרִי מְשׁוּם שְׁעֲבָרוּ יִשְׂרָאֵל עַל דְּכָרִי
 הַתּוֹרָה, אִו וּפְרָקַת עָלוּ מֵעַל צְוֹאֲרָךְ.
 וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כָּל

בְּזַמְנָא שְׁבָא מִלְּךְ הַמְּשִׁיחָה, שְׁכַתּוּב
 וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֹו כָּל מַלְכִּים. רַבִּי יְהוּדָה
 אָמַר, הַכֹּל בְּזַמְנָא שְׁבָא הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחָה,
 כְּפַתּוּב (תהלים עב) וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֹו כָּל מַלְכִּים
 כָּל גִּוִּים יַעֲבֹדוּהוּ.

הָיָה גְבִיר לְאַחִיד. הָיָה, וְלֹא אָמַר הָיָה
 אִו תְּהִיָּה. אֵלָּא זֶה סוּד עֲלִיוֹן שֶׁל
 הַאֲמוּנָה, שְׁהָאוֹתִיוֹת הַלְלוּ הֵן סוּדוֹת

נָטַל, וְאֵלֵין בְּרָכָאן הָוּה קָא בָּעֵי יַעֲחֵק לְבָרְכָא לִיה
לְעִשׂוֹ, וּבְגִין כִּד עֵבֵד קִדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, וְגַרְם לִיה
לְיַעֲקֹב לְנִטְלָא מִדִּילִיה.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְהֵהוּא נִחַשׁ אֵייתִי לְזוּטִין עַל
עֲלָמָא וְאֵתְלִטִיָּא אַרְעָא, מַה כְּתִיב, (בראשית ג)
וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וְגו', אַרְוֵרָה
הָאָדָמָה בְּעֵבֵרְךָ וְגו', דְּלֹא תִהֵא עֲבָדָא פִירִין וְאִיבִין
כְּדָקָא יֵאוּת. לְקַבֵּל דָּא, וּמִשְׁמֵי הָאָרֶץ. (ש) בְּעֵצָבוֹן
תֹּאכְלֶנָּה, לְקַבֵּל דָּא מִטַּל הַשָּׁמַיִם. (ש) וְקוֹץ וְדַרְדַּר
תַּעֲמִית לָךְ, לְקַבֵּל דָּא, וְרוּב דְּגֵן וְתִירוֹשׁ. (ש) בְּזַעַת
אִפִּיד תֹּאכֵל לָחֶם, לְקַבֵּל דָּא, (בראשית כז) יַעֲבֹדוך עַמִּים
וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ לְאֻמִּים, דְּאֵינֻן יַעֲבֹדוּן אַרְעָא וְיִפְלַחוּן
בְּחֻקָּלָא, כְּמַה דְּאֵת אָמַר, (ישעיה סא) וּבְנֵי נֹכַר אֶכְרִיכֶם
וְכוֹרְמִיכֶם. וְכֹלָא נָטַל יַעֲקֹב, דָּא לְקַבֵּל דָּא, וּמִדִּילִיה

לשון הקודש

הַבְּרָכוֹת הִלְלוּ מַצַּד שֶׁל חֵלְקוֹן שֶׁל יַעֲקֹב
הָיוּ וּמִשְׁלֹו הוּא נָטַל. וְהַבְּרָכוֹת הָאֵלוֹ
הָיָה רוּצָה יַעֲחֵק לְבָרְךָ עַת עִשׂוֹ, וּמִשׁוּם
כִּד עִשָׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגַרְם
לְיַעֲקֹב לְטַל מִשְׁלֹו.
כָּא רָאָה, בְּשַׁעֲתָא שְׂאוּתוֹ הִנְחֵשׁ הִבִּיא
קְלָלוֹת עַל הָעוֹלָם וְהָאָדָמָה הַתְּקַלְלָה –
מַה כְּתוּב? (בראשית ג) וּלְאָדָם אָמַר כִּי
שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וְגו', אַרְוֵרָה

הָאָדָמָה בְּעֵבֵרְךָ וְגו'. שְׁלֹא תִהֵי עוֹשָׂה
פְּרוֹת וְגִדּוּלִים כְּרָאוּי. כְּנִגְדָּ זֶה וּמִשְׁמֵי
הָאָרֶץ. בְּעֵצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה – כְּנִגְדָּ זֶה
מִטַּל הַשָּׁמַיִם. וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּעֲמִית לָךְ –
כְּנִגְדָּ זֶה וְרוּב דְּגֵן וְתִירוֹשׁ. בְּזַעַת אִפִּיד
תֹּאכֵל לָחֶם – כְּנִגְדָּ זֶה יַעֲבֹדוך עַמִּים
וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ לְאֻמִּים, שְׁהֵם יַעֲבֹדוּ אֵת
הָאָרֶץ וְיַעֲבֹדוּ בְּשַׁדָּה, כְּמוֹ שְׁנִאָמַר (ישעיה
סא) וּבְנֵי נֹכַר אֶכְרִיכֶם וְכוֹרְמִיכֶם. וְהַכֵּל

נָטַל. וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא גָרִים לִיה לְיַעֲקֹב דְיִטּוּל הַיְנִי
בְרַכָּאן, לְאַתְדַּבְּקָא בְּאַתְרֵיהּ וְחוּלְקֵיהּ, וְעֵשׂו
לְאַתְדַּבְּקָא בְּאַתְרֵיהּ וְחוּלְקֵיהּ.

אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה, וְהָא חֲמוּנָן דְּמִשְׁמַיַי הָאָרֶץ וּמִטַּל
הַשָּׁמַיִם, אֵינּוּן בְּרַכָּאן נָטַל עֵשׂו לְבַתָּר, כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר, הִנֵּה מִשְׁמַיַי הָאָרֶץ יְהִיָּה מוֹשְׁבֵךְ וּמִטַּל
הַשָּׁמַיִם מֵעַל.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לָאוּ הָאֵי כְּהָאֵי וְלֹא דָא כְּדָא,
כְּמָה אַתְפְּרָשָׁאן דְּרַגִּין. בְּיַעֲקֹב כְּתִיב, וַיִּתֵּן לָךְ
הָאֱלֹהִים, וּבְדָא כְּתִיב יְהִיָּה. בְּיַעֲקֹב כְּתִיב, מִטַּל
הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַיַי הָאָרֶץ, בְּעֵשׂו כְּתִיב מִשְׁמַיַי הָאָרֶץ
וְטַל הַשָּׁמַיִם, דְּהָא לָאוּ דָא אִיהוּ כְּדָא.

וְדַרְגִּין אַתְפְּרָשָׁן כְּמָה וְכְמָה. בְּגִין דְּבְדָא דְיַעֲקֹב
כְּתִיב בֵּיהּ, וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם,

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לֹא זֶה כְּזֶה וְלֹא זֶה
כְּזֶה, כְּמָה נִפְרָדוֹת הַדְּרָגוֹת. בְּיַעֲקֹב
כְּתִיב וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים – וּבְזֶה כְּתוּב
יְהִיָּה. בְּיַעֲקֹב כְּתוּב מִטַּל הַשָּׁמַיִם
וּמִשְׁמַיַי הָאָרֶץ – בְּעֵשׂו כְּתוּב מִשְׁמַיַי
הָאָרֶץ וְטַל הַשָּׁמַיִם, שְׁהֵנָּה זֶה אֵינוֹ כְּזֶה.
וְהַדְּרָגוֹת נִפְרָדוֹת כְּמָה וְכְמָה, מִשּׁוּם
שְׁבֻזָּה שֶׁל יַעֲקֹב כְּתוּב בּוֹ, וַיִּתֵּן לָךְ

נָטַל יַעֲקֹב זֶה כְּנִגְדָּה זֶה, וּמִשְׁלּוֹ נָטַל.
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גָרִם לְיַעֲקֹב שְׁיִטַּל
אֶת הַבְּרִכוֹת הַלְלוֹ לְהַדְבֵּק בְּמִקְוָמוֹ
וְחִלְקוֹ, וְעֵשׂו שְׁיִדְבֵּק בְּמִקְוָמוֹ וְחִלְקוֹ.
אָמַר רַבִּי חִזְקִיָּה, וְהֵנָּה רְאִינוּ שְׁמִשְׁמַיַי
הָאָרֶץ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם, אוֹתָן בְּרִכוֹת נָטַל
עֵשׂו אַחַר כָּךְ, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר הִנֵּה מִשְׁמַיַי
הָאָרֶץ יְהִיָּה מוֹשְׁבֵךְ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל.

דָּא טַל עֲלָאָה דְנָגִיד מֵעֲתִיק יוֹמִין דְּאֶרְי טַל
הַשָּׁמַיִם, הַשָּׁמַיִם דְּלְעִילָא, מִל דְּנָגִיד בְּדִרְגָּא דְשָׁמַיִם,
וּמִתַּמָּן לְחַקֵּל תְּפֻוחִין קַדִּישִׁין. וּמִשְׁמַיִ הָאָרֶץ, (דָּא אֶרֶץ
דְּלְעִילָא אֶרֶץ הַחַיִּים בְּעֵשׂו כְּתִיב וּמִשְׁמַיִ הָאָרֶץ, בְּיַעֲקֹב מִשְׁמַיִן) הָאָרֶץ דָּא
אֶרֶץ הַחַיִּים דְּלְעִילָא, וַיְרִית לָהּ בְּאֶרְעָא דְלְעִילָא
וּבִשְׁמַיִם דְּלְעִילָא. וְלַעֲשׂו בְּאֶרְעָא דְהָבָא לְתַתָּא,
וּבִשְׁמַיִם דְּהָבָא לְתַתָּא. יַעֲקֹב לְעִילָא לְעִילָא. עֲשׂו
לְתַתָּא לְתַתָּא.

תּוּ, יַעֲקֹב לְעִילָא וְתַתָּא, וְעֲשׂו לְתַתָּא. וְאִף עַל גַּב
דְּכְתִיב (בראשית כז) וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְדּוּ וּפְרַקְתָּ עָלֶיךָ
מֵעַל צִוְּאָרְךָ. מִהָאִי דְהָבָא לְתַתָּא, אֲבָל לְעִילָא לָא
כְּלוּם, דְּכְתִיב, (תהלים לב) כִּי חִלַּק יי עֲמוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל
נִחְלָתוֹ. תָּא חַוִּי, בְּשַׁעֲתָא דְשָׂרוּ לְנַטְלָא בְּרַכָּאן דְּלַהוֹן.

לשון הקודש

למטה. יעקב למעלה למעלה, ועשו
למטה למטה.

עוד, יעקב למעלה ולמטה, ועשו
למטה. ואף על גב שכתוב והיה כאשר
תרידו ופרקת עלו מעל צוארך – מזה
של פאן למטה, אבל למעלה לא כלום,
שכתוב (דברים לב) כי חלק ה' עמו יעקב
חבל נחלתו. בא ראה, בפשעה
שהתחילו לפל את ברכותיהם יעקב
ועשו, יעקב נטל חלקו שלמעלה, ועשו

האלהים מטל השמים – זה הטל העליון
ששופע מעתיק הימים, שנקרא טל
השמים, השמים של מעלה, הטל
ששופע בדרגת השמים, ומשם לשדה
התפוחים הקדושים. ומשמני הארץ –
זו הארץ שלמעלה, ארץ החיים. בעשו כתוב
ומשמני הארץ, ביעקב משמני הארץ זו ארץ
החיים שלמעלה, ויורש אותה בארץ
שלמעלה ובשמים של מעלה, ובעשו
בארץ של פאן למטה, ובשמים של פאן

יַעֲקֹב וַעֲשׂוּ. יַעֲקֹב נָטַל חוֹלְקִיָּה דְלַעֲיָלָא, וַעֲשׂוּ נָטַל
חוֹלְקִיָּה לְתַתָּא.

רַבִּי יוֹסִי בְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא אָמַר לְרַבִּי
אֶלְעָזָר, כָּלוּם שָׁמַעְתָּ מֵאַבְיָד, אִמְאִי לָא
אַתְקִיִּימוּ בְרַכָּאן דְּבְרַכְיָה יַצְחָק לְיַעֲקֹב, וְאֵינוֹן בְּרַכָּאן
דְּבְרִיד יַצְחָק לְעֲשׂוּ אַתְקִיִּימוּ בְלָהוּ.

אָמַר לִיה, כָּל אֵינוֹן בְּרַכָּאן מִתְקִיִּימִי, וּבְרַכָּאן
אַחֲרֵינִין דְּבְרַכְיָה קִדְשָׁא בְרִיד הוּא לְיַעֲקֹב.
אַבְל מִיד, יַעֲקֹב נָטַל לַעֲיָלָא, וַעֲשׂוּ נָטַל לְתַתָּא.
לְבַתָּר כִּד יָקוּם מַלְכָּא מְשִׁיחָא, יִטּוּל יַעֲקֹב לַעֲיָלָא
וְתַתָּא וְיִתְאַבֵּיד עֲשׂוּ מַכְלָא, וְלֹא יִהְיֶה לִיה חוֹלְקָא
וְאַחֲסָנָא וְדוּכְרָנָא בְּעֵלְמָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (עובדיה א)

וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּהּ וּבֵית עֲשׂוּ
לְקֵשׁ וְגו'. בְּגוֹן דִּיתְאַבֵּיד עֲשׂוּ מַכְלָא, וְיִרִית יַעֲקֹב
תִּרְיִן עֵלְמִין, עֵלְמָא דִּין וְעֵלְמָא דְאַתִּי.

לשון הקודש

הוא את יַעֲקֹב. אַבְל מִיד יַעֲקֹב נָטַל
לְמַעְלָה, וַעֲשׂוּ נָטַל לְמַטָּה. אַחַר כֵּן
כְּשִׁיקוּם מַלְכָּה הַמְּשִׁיחָה, יִטּוּל יַעֲקֹב
לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְיֵאבֵד עֲשׂוּ מִן הַכֹּל,
וְלֹא יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק וְנִחְלָה וּזְכוּרִין בְּעוֹלָם,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (עובדיה א) וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב
אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּהּ וּבֵית עֲשׂוּ לְקֵשׁ
וְגו'. כִּדִּי שִׁיאבֵד עֲשׂוּ מִן הַכֹּל, וְיַעֲקֹב

נָטַל חֵלְקוֹ שְׁלֵמָטָה.
רַבִּי יוֹסִי בְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא אָמַר
לְרַבִּי אֶלְעָזָר, כָּלוּם שָׁמַעְתָּ מֵאַבְיָד לְמָה
לֹא הִתְקַיְּמוּ הַבְּרָכוֹת שֶׁבְרַךְ יַצְחָק אֶת
יַעֲקֹב, וְאוֹתָן הַבְּרָכוֹת שֶׁבְרַךְ יַצְחָק אֶת
עֲשׂוּ כָּלֵם הִתְקַיְּמוּ?
אָמַר לוֹ, כָּל אוֹתָם הַבְּרָכוֹת מִתְקַיְּמוֹת,
וּבְרָכוֹת אַחֲרוֹת שֶׁבְרַךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ

וּבְהָאֵי זְמַנָּא כְּתִיב, (עובדיה א) וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר
 צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הַר עֵשׂוֹ וְהִיתָה לִּי
 הַמְּלוּכָה. הַהוּא מַלְכוּ דְעֵשׂוֹ, דְנִטְלַ בְּהָאֵי עֲלָמָא,
 יְהִיב לִיה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ס"א יבא ליה לְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא)
 בְּלַחְדוּי. וְכִי הִשְׁתָּא לָאו אִיהִי מַלְכוּ מִקְדָּשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, אֲלָא אַף עַל גַּב דְּשִׁלִּיט קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְעֵילָא וְתַתָּא, הָא יְהִיב לֹן לְשָׂאָר עַמּוּן, לְכָל חַד
 וְחַד חוֹלֵק וְאַחַסְנָתָא בְּהָאֵי עֲלָמָא, לְאַשְׁתַּמְשָׂא בֵיה.
 וּבְהָהִיא זְמַנָּא, יִטּוּל מִכְּלָהוּ מַלְכוּתָא, וְתִהֵא דִילִיה
 כְּלָא, דְכְּתִיב וְהִיתָה לִּי הַמְּלוּכָה, לִיה בְּלַחְדוּי,
 דְכְּתִיב, (זכריה יד) וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד.

וַיְהִי אִךְ יֵצֵא יֵצֵא יַעֲקֹב וְגו'. (בראשית כז) רַבִּי שְׁמַעוֹן
 אָמַר, אִךְ יֵצֵא יֵצֵא, תִּרִי יֵצִיאוֹת הַלָּלוּ

לשון הקודש

לְמַעַלְהָ וּלְמַטָּה, הִנֵּה נָתַן לְשָׂאָר הַעַמִּים
 לְכָל אֶחָד וְאֶחָד חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּעוֹלָם הַזֶּה
 לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ, וּבְזִמְנָן הַהוּא יִטְלַ מִכְּלָם
 אֶת הַמְּלָכוֹת וּכְלָה תִהְיֶה שְׁלוֹ, שְׁכַתוּב
 וְהִיתָה לְה' הַמְּלוּכָה, לוֹ לְבַדּוֹ, שְׁכַתוּב
 (זכריה יד) וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד.
 וַיְהִי אִךְ יֵצֵא יֵצֵא יַעֲקֹב וְגו'. רַבִּי
 שְׁמַעוֹן אָמַר, אִךְ יֵצֵא יֵצֵא – שְׁתֵּי

יִירַשׁ שְׁנֵי עוֹלָמוֹת – הָעוֹלָם הַזֶּה
 וְהָעוֹלָם הַבָּא.

וּבְזִמְנָן הַזֶּה כְּתוּב, (שם) וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
 בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הַר עֵשׂוֹ וְהִיתָה
 לְה' הַמְּלוּכָה. אוֹתָהּ מַלְכוּת עֵשׂוֹ שְׁנִטְלַ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, נָתַן לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְתִהְיֶה לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבַדּוֹ. וְכִי עֲבָשׁוּ
 אִינְה מַלְכוּת מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? אֲלָא
 אַף עַל גַּב שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלֵט

לְמַה. אֵלֶּא (דף קמ"ד ע"א) חַד דְּשְׁכִינְתָּא וְחַד דְּיַעֲקֹב,
 דְּהָא בַד עָאֵל יַעֲקֹב, שְׁכִינְתָּא עָאֵלַת עֲמִיּה, וְקַמֵּי
 שְׁכִינְתָּא אֲתַבְרַךְ. דְּיַצְחָק הָוּה אָמַר בְּרַבָּאן,
 וְשְׁכִינְתָּא אֹדְרֵי לְהוּ עֲלֵייהוּ. וְכַד נָפַק יַעֲקֹב,
 שְׁכִינְתָּא נָפַקַת עֲמִיּה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב אַךְ יֵצֵא
 יֵצֵא יַעֲקֹב, תְּרֵי יֵצִיאוֹת בְּחַד.

וְעֵשׂוֹ אָחִיו בָּא מְצִידוֹ. (בראשית כז) מִן הַצִּיד לֹא כְּתִיב,
 אֵלֶּא מְצִידוֹ, דְּאִיהוּ צִידָה דִּילֵיהּ, דְּלֹא הָוּה
 בֵּיהּ בְּרַכָּה, וְרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ צְוֹנְתָהּ וְאָמְרָה, אֵל (משלי כג) אֵל
 תִּלְחֶם אֶת לֶחֶם רַע עֵינַן.

וַיַּעַשׂ גַּם הוּא מְטַעְמִים וְגו'. (בראשית כז) יָקוּם אָבִי,
 דְּבִוְרֵיהּ הָוּה בְּעִזּוֹת, בְּתַקִּיפּוֹ רוּחָא, מְלָה
 דְּלִית בָּהּ טַעְמָא, יָקוּם אָבִי. תָּא חֲזִי, מַה בֵּין יַעֲקֹב
 לְעֵשׂוֹ, יַעֲקֹב אָמַר בְּכִסְיָפוֹ דְּאָבוּי, בְּעַנְוָה, מַה כְּתִיב,

לשון הקודש

הַצִּיד, אֵלֶּא מְצִידוֹ, שֶׁהוּא הַצִּידָה שְׁלוֹ,
 שְׁלֹא הֵיטָהּ בּוּ בְּרַכָּה, וְרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ
 צְוֹנְתָהּ וְאָמְרָה, (משלי כג) אֵל תִּלְחֶם אֶת
 לֶחֶם רַע עֵינַן.

וַיַּעַשׂ גַּם הוּא מְטַעְמִים וְגו'. יָקוּם אָבִי
 – דְּבִוְרוֹ הֵיטָהּ בְּעִזּוֹת, בְּתַקִּיפּוֹת הָרוּחַ,
 דְּכַר שְׁאִין בּוּ טַעַם, יָקוּם אָבִי. בֹּא רְאֵה
 מַה בֵּין יַעֲקֹב לְעֵשׂוֹ. יַעֲקֹב אָמַר בְּבוֹשָׁה
 שְׁלֹ אָבוּי, בְּעַנְוָה. מַה כְּתוּב? וַיָּבֵא אֵל

הַיֵּצִיאוֹת הַלְלוּ לְמַה? אֵלֶּא אַחַת שְׁל
 הַשְּׁכִינָה, וְאַחַת שְׁל יַעֲקֹב. שֶׁהִנֵּה
 כְּשֶׁנִּכְנַס יַעֲקֹב, הַשְּׁכִינָה נִכְנְסָה עִמּוֹ
 וְהִתְבְּרַךְ לִפְנֵי הַשְּׁכִינָה. שְׁיַצְחָק הֵיטָה
 אֹמֵר אֶת הַבְּרָכוֹת, וְהַשְּׁכִינָה מוֹדָה
 לָהֶם עֲלֵיהֶם. וְכִשְׁיֵצֵא יַעֲקֹב, הַשְּׁכִינָה
 יֵצֵאָה עִמּוֹ. וְהוּ שְׁכַתּוּב אַךְ יֵצֵא יֵצֵא
 יַעֲקֹב. שְׁתֵּי יֵצִיאוֹת יַחַד.

וְעֵשׂוֹ אָחִיו בָּא מְצִידוֹ. לֹא כְּתוּב מִן